

København, den 7. september 1984.

R.II. j.nr. 27.P.42/84.

Kære fru [REDACTED]

Tak for Deres brev af 28. august 1984. Jeg kan forsikre Dem om, at ambassaden i Jeddah har udfoldet de mest anstrengelser for at hjælpe Deres mand og de øvrige tilbageholdte. Jeg selv har hele tiden holdt mig orienteret om sagen, som jo mildt sagt har været ret så uigenemskuelig.

Jeg håber, at De vil have forståelse for, at da der er tale om begivenheder, der har udspillet sig inden for et andet lands retsområde, er det begrænsede muligheder, der står til vor rådighed for at gribe ind. Hvis De forestiller Dem den omvendte situation, at det danske retsmaskineri er blevet sat i gang i en sag vedrørende en udlænding, vil De forstå, at vore myndigheder heller ikke tillader vedkommendes hjemlands regering eller ambassade at få indflydelse på sagens retlige forløb.

Jeg må bestemt afvise, at diplomatiske, politiske eller økonomiske interesser skulle lægge en dæmper på den danske indsats, hvor velfærdsspørgsmål for danskere kan komme på tale.

Jeg forstår udmærket Deres uro og utålmodighed og den følelse af usikkerhed og magtesløshed, der må gribe én i den situation, De og Deres mand er i. Meh jeg ønsker alligevel at sige, at jeg ikke finder Deres kritik af ambassadørens indsats berettiget. Tværtimod har ambassadøren og hans stab gjort alt, hvad der på nogen måde kunne gøres for at få sagen afsluttet. Vi har meget dygtige og ihærdige folk på stedet, og de har efter omstændighederne opnået positive resultater af deres anstrengelser.

Det er ikke lykkedes endnu, men mon ikke der skulle være grundet håb om, at det vil kunne ske hurtigt efter heligdage.

Til slut vil jeg forsikre Dem om, at vi ikke giver op, og at vi fortsat vil gøre alt, hvad der hensigtsmæssigt kan gøres for at opnå en tilfredsstillende løsning. Det vil sige at få alle syv tilbage til Danmark i god behold.

./.

[REDACTED]

Jeg vil også forsikre Dem om, at jeg selv fortsat følger meget nøje med i sagen, indtil den får den lykkelige udgang, vi alle håber på og arbejder for.

Med venlig hilsen

Lygi Munnarsson